

Lange-Banen. Hvad endelig angaar Banen fra Faaborg, da foreligger der ogsaa, for saa vidt det erede Thing skulde bestemme sig for Faaborg-Kinge-Banen, fuldstændige Undersøgelser om den, med Hensyn til den anden Bane, den til Tommerup-Alsens-Banen, Best for Berniuge, mangler der ganske vist Undersøgelser paa en kortere Strækning, men det er ogsaa det Hele, dog at der endnu kan tilspies, at, hvis man vil trække Banen til Olgod noget sydligere, kan der maasse ogsaa der være et Stykke paa en halv Mils Lei eller saa, der ikke er undersøgt. Men lige overfor disse Spørgsmaal har Udvalgets Flertal fundet sig beroliget derved, at den høitærede Minister i Konferencen med Udvalget har erklæret, at disse Forslag være efterseede og bedømte af hans tekniske Konsulent, og at denne havde erklæret, at der i de tilstedeværende Terrainforhold Intet var til Hinder for deres Gjennemførelse, naturligvis med en forholdsvis forøget Beköstning, men uden at særlig store Anlæg være fornødne. Hvad nu de øvrige Baner angaar, beder jeg blot et Dieblit vel overveiet, hvad det er, Udvalgets Flertal har foreslaaet. Det er jo ingenlunde aldeles bestemte Linier paa de Steder, hvor ikke Undersøgelser have fundet Sted. Det har foreslaaet Punkter, som skulle sættes i Forbindelse, med Jernbanenettet; men det er dog klart, at vedkommende Liniers Vedtagelse ligger slet ikke for i dette Dieblit, det er Spørgsmaal, som senere ville blive forelagte Thinget, naar Undersøgelser i saa Henseende ere foretagne, og det Spørgsmaal, som foreligger her, er ganske simpelt det: Mener det erede Thing, at de og de Punkter bør forbindes med hinanden eller ikke? Mener Thinget ikke, at de fortjene at tillægges den Bærbi, nu vel, saa skyder man dem ud; mener det derimod, at de fortjene det, saa kan det vedtages, uden at præjudicere Nogetsomhelst med Hensyn til Detailen af de eventuelle Baneanlæg. Det Æneste, der kan fordres fra Udvalgets Flertals Side, er, at de Baneanlæg, det foreslaar, skulle være mulige at udføre og det for en rimelig Pris; men jeg har endnu ikke hørt et eneste Medlem her turde sige, at dette ikke skulde være Tilfældet med de af Flertallet foreslaaede, og jeg tror ikke, at noget Medlem her i Thinget let vil faae nogen Tekniker til at paastaa noget Egnende. Se vi nu hen til, hvad der er fket ved de tidligere Jernbanelove, der ere vedtagne her, skulde jeg tro, at det aldeles ikke er noget Usædvanligt, der er foregaaet her; det er Noget, som Thinget sandelig har været med til grumme mange Gange tidligere, og det, Thinget ved vort Forslag binder sig og Landet til, er, som allerede tidligere ansført, ene og alene 5 Mar og de Baner, som ere opførte i Iste Hovedaffsnit og som paa en ubetydelig Stump nær, ere fuldstændig undersøgte. — Naar det af et eret Medlem (Bønløffe) er udtalt, at Flertallet i Udvalget har forhindret en Konference med Ministeren angaa-

ende Mindretallets Forslag, saa beror det af det erede Medlem saaledes Fremførte paa en Feiltagelse. Den Gang Mindretallets Betænkning var færdig, erklærede Mindretallet selv, at det ikke brød sig om en saadan Konference, og da Flertallet paa et tidligere Standpunkt i alle Hovedtræk havde faaet sin Plan bedømt fra Ministerens Side, saa fandt det heller ingen Anledning til at søge en saadan Konference. Dersom det erede Mindretal havde ønsket en Konference med Regjeringen, kunde det naturligvis ikke have faldet noget af Udvalgets Flertals Medlemmer ind at ville lægge nogen Hindring i Veien derfor. Jeg ser, at den erede Ordfører for Udvalgets Mindretal (Lauher) er kommen tilstede. Med Hensyn til en Bemærkning af ham i Mødet igaar om, at han formode, at, da jeg havde taget mig den Sag saa nær med hans Bemærkninger angaaende Flertallets Stilling i det Hele taget og de partikulære Interesser, han mente, der havde gjort sig gjældende, saa maatte hans Bemærkninger have været træfende, skal jeg da sige, at der er mange Bestyldninger, som man maa modsigte, uden at de derfor have truffet. Jeg skal give den erede Ordfører et meget nærliggende og klart Exempel. Dersom en Mand kommer hen til ham og siger, at han er — jeg skal vælge noget Græsfulgt, for at han ikke skal tro, at jeg mener det — i Et en Lyn eller Sturf, saa vil det erede Medlem ganske sikkert indrømme mig, at det er Noget, han ikke kan lade sidde paa sig, men jeg antager ikke, at det erede Medlem vil føle sig truffet deraf. Jeg beklager meget, at det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke er tilstede her i Aften. Jeg haaber ikke, at den voldsomme Udladning, han gav fra sig i Formiddagsmødet, har bevirket en saadan Udmattelse, at dette skulde være Grunden til hans Fraværelse. Jeg kan ikke negte, at jeg begyndte at blive ængstelig, skjøndt jeg ikke er det af Naturen, da han begyndte sit Foredrag. Det erede Medlem slog meget store Brød op; men det forekom mig, at han ikke fik dem fuldstændig bagte. Det erede Medlem sagde, at Forslagene, som det erede Flertal havde fremsat, vare løse, byggede paa Sand; ja, der er ganske sikkert nogle af de Baner, Flertallet foreslaar, der maa bygges paa Sand; men hvad Forslaget angaar, turde man dog vel forlange, at det, naar en sliq høitidelig Dom udtales, blev godtgjort, at det var bygget saa løst; men i saa Henseende savnede jeg en hel Del hos det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Man kunde vel billigvis have forlangt, at det erede Medlem da havde anstillet en dybtgaaende Kritik over Forslaget, over Principerne deri; men Principerne deri lod det erede Medlem staa temmelig uberørte. Man hørte aldeles ikke Noget til, at de Principer, der vare lagte til Grund herfor, at de Forudsætninger, man deri mente, at der burde være tilstede for Statsbaners Anlæg, vare forferte;